

॥ ३२ ॥ इतिआदिप० नै० भा० भा० एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ७ ॥ जित्वेति कृत्वास्वाधीनं अव्ययं निर्विशेषं यथास्यात्तथा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्रस्थेशिखरे ॥ तिलोत्तमायां तस्यां तु गतायां लोकभावनः ॥ सर्वान्विसर्जयामास देवानृषिगणांश्च तान् ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभ पर्वणि सुंदोपसुंदोपाख्याने तिलोत्तमाप्रस्थापने एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ नारद उवाच ॥ जित्वा तु पृथिवीं दैत्यौ निःसपत्नौ गतव्यथौ ॥ कृत्वा त्रैलोक्यमव्यग्रं कृतकृत्यौ बभूवतुः ॥ १ ॥ देवगंधर्वयक्षाणां नागपार्थिवरक्षसां ॥ आदाय सर्वरत्नानि परांतुष्टिमुपागतौ ॥ २ ॥ यदानप्रतिषेद्धारस्तयोः संतीहके च न ॥ निरुद्योगौ तदा भूत्वानिजङ्घातेऽमराविव ॥ ३ ॥ स्त्रीभिर्माल्यैश्च गंधैश्च भक्ष्यभोज्यैः सुपुष्कलैः ॥ पानैश्च विविधैर्हृद्यैः परां प्रीतिमवापतुः ॥ ४ ॥ अंतःपुरवनोद्याने पर्वतेषु वनेषु च ॥ यथेप्सितेषु देशेषु विजहतेऽमराविव ॥ ५ ॥ ततः कदाचिद्विध्यस्य प्रस्थे समशिलातले ॥ पुष्पिताग्रे पुशालेषु विहारमभिजग्मतुः ॥ ६ ॥ दिव्येषु सर्वकामेषु समानीतेषु तावुभौ ॥ वरासनेषु संलुप्तौ सहस्रीभिर्निषीदतुः ॥ ७ ॥ ततो वादित्रं नृत्याभ्यामुपातिष्ठंतौ स्त्रियः ॥ गीतैश्च स्तुतिसंयुक्तैः प्रीत्या समुपजग्मिरे ॥ ८ ॥ ततस्तिलोत्तमा तत्र वने पुष्पाणि चिन्वती ॥ वेषं साक्षिमाधाय रक्तेनैकेन वाससा ॥ ९ ॥ नदीतीरेषु जातान् साकर्णिकारान् प्रचिन्वती ॥ शनैर्जगाम तं देशं यत्रास्तां तौ महासुरौ ॥ १० ॥ तौ तु पीत्वा वरं पानं मदरक्तांतलोचनौ ॥ दृष्ट्वैव तां वरारोहां व्यथितौ संबभूवतुः ॥ ११ ॥ तावुत्थायासनं हित्वा जग्मतुर्यत्र सा स्थिता ॥ उभौ च कामसंमत्तावुभौ प्रार्थयतश्च तां ॥ १२ ॥ दक्षिणे तां करे सुभ्रं सुंदो जग्राह पाणिना ॥ उपसुंदोऽपि जग्राह वामे पाणौ तिलोत्तमां ॥ १३ ॥ वरप्रदानमत्तौ तावौ रसेन बलेन च ॥ धनरत्नमदाभ्यां च सुरापानमदेन च ॥ १४ ॥ सर्वैरेतैर्मदैर्मत्तावन्योऽन्यं भ्रुकुटीकृतौ ॥ मदकामसमाविष्टौ परस्परमथोचतुः ॥ १५ ॥ मम भार्या तव गुरुरिति सुंदोऽभ्यभाषत ॥ मम भार्या तव वधूरुपसुंदोऽभ्यभाषत ॥ १६ ॥ नैषा तव ममैषेति ततस्तौ मन्युराविशत् ॥ तस्या रूपेण संमत्तौ विगतस्नेहसौ हृदौ ॥ १७ ॥ तस्या हेतोर्गदेभीमे संगृहीतामुभौ तदा ॥ प्रगृह्य च गदेभीमे तस्यां तौ काममोहितौ ॥ १८ ॥ अहं पूर्वमहं पूर्वमित्यन्योऽन्यं निजघ्नतुः ॥ तौ गदाभिहतौ भीमौ पेततुर्धरणीतले ॥ १९ ॥ रुधिरेणावसिक्तांगौ द्वाविवाकौ न भश्च्युतौ ॥ ततस्ताविद्रुतानार्यः स च दैत्यगणस्तथा ॥ २० ॥

कल्यंतेन सह यथास्यात्तथा सूक्ष्मैकवाससो धारितत्वाद्विविक्तावयवत्वेन जनं व्याकुलयंतीत्यर्थः ॥ १ ॥ १० ॥ व्यथितौ कामेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ वेषं शृंगारं आधाय साक्षिमां साक्षिमां आक्षेपो मनोवे